

കവിനുൻ

எல்லோரும் நலம் வாழ வாழ்த்துவோம்

மிடாஸ் கிராபிக்ஸ்

சுகலவிதமான நினைவுகளையும் காலங்காலமாக நினைவில் மீட்க,
சிறந்த மறையில் டிஜிட்டல் வீடியோ, டிஜிட்டல் படாகப் பதிவு செய்யும்,
மற்றும் சுகல விதமான மல்டி மீடியா நேவைகளுக்கும் அணுகவும் ...

24 வருட
அனுபவத்தின்

மிடாஸ் கிராபிக்ஸ்
G-6, AK பிள்ளாங் 9^{வது} குறுக்குத்தெரு,
தில்லைநகர், திருச்சி - 18.

தொடர்புக்கட்டு : (0431) 6548522, 4220518, 4023518
செல்பேச் : 98944 94680, 98430 68518.

கலையும் பணியும் நிறைந்த நல்மனது
கடவுள் வாழும் கலைக்கோவிலாகும்.

கவிஞர் 51

ஆழித்திங்கள் 2006. வள்ளுவர் ஆண்டு 2037

அன்புமிக்க வாசகர்களுடன்

1985 ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் முதலாம் தீக்தி எம்மால் வல்லவ கணபதி பழப்பகத்தில் ஓரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கவிஞர் கையெழுத்துச்சஞ்சிகை, 30 இதழ்கள் வரையில் மாதந்தோறும் வெளிவர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அதன் பின்பு எமது கலைக்குமுனினர் சிலர் தொழில் தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விட்டதனால், இடையில் மூன்று வருடங்கள் ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டது.

மீண்டும் 1992 பிற்பகுதியில் மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவு மலைரை அச்சுப் பிரதீயாக வெளியிட்டதோடு, தொடர்ந்து வந்த கவிஞர் இதழ்களைக் கையெழுத்துப் பிரதீயாகவே நடாத்தி வந்தோம்.

1994 ன் முற்பகுதியில் கவிஞரின் 50 வது இதழைப் பூர்த்தி செய்ததோடு, அன்றைய தீனம் வரையில் வல்லவையில் உதயமான கையெழுத்துச் சஞ்சைகள் பலவற்றை வைத்து கண்காடசி ஒன்றையும் நடாத்தினோம்.

இன்று பன்னிரண்டு வருடங்கள் கழிந்து, கவிஞரின் 51 வது இதழை, தீருச்சி மாநகரில் அச்சுப் பிரதீயாக வெளியிட்டு வைத்துள்ளோம்.

கவிஞரின் நோக்கம், இளைய கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பதோடு, வல்லவ மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்த சாதனையாளர்களையும், கலைஞர்களையும் கௌரவித்து எங்கள் இளைய சந்ததியினருக்கும் அவர்களை நினைவுடைவதேயாகும்.

இதற்கமையவே வல்லவையில் கவிஞரால் நடாத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு கலைவிழாவின் போதும். நம் முத்த கலைஞர்கள் சிலருக்குப் பட்டமளித்துப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தோம்.

இன்று இந்த 51 வது கவிஞர் வெளியீட்டு விழாவின் போது, வல்லவயின் மூத்த நாடகக் கலைகுர்களில் ஒருவரும் தீருச்சியில் வசித்து வருபவருமான தீரு. அனந்தராஜா அவர்கடகு "கலைச் செல்வர்" என்ற பட்டம் வழங்கிக் கொறவிப்பதாக உத்தேசித்துள்ளோம்.

கவிஞரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள் பலர், இன்று மேல்நாடுகளில் சிறந்த கலைகுர்களாக வலம் வருவதை எண்ணி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இதுவரை காலமும் கவிஞருக்கு ஆக்கங்கள், நேர்காணல்கள் தந்துதவிய கலைகுர்களுக்கும், ஊக்கமளித்த பெரியோர்கள், ஆதரவாளர்கள் அணைவருடன், எம்மை வளர்த்த அன்னை கணபதி பழப்பகத்திற்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றோம்.

மீண்டும் 52 வது கவிஞரில் சந்திப்போம்.

வணக்கம்.

அன்புடன்.

நினையாசிரியர்கள்.

கவிஞர் கலைக்குழுவினர்

பா. தங்கத்தமிழன் - ச. ஜெயகணேஸ்

தி. கிருஷ்ணகுமார், கா. வசந்தன், வெ. முத்துச்சாமி

பா. பாலேந்திரன், சி. மதியழகன், ந. விஜயரட்ஜனம்.

பள்ளியில்	எம்மை
நல்மாராக்கராக்கி, பழப்பகப்	
பணி களிலும்	ஒருவராகி,
கவிஞரின்	வளர்ச்சி க்கும்
கரங்கொடுத்த அஃசானே! என்றும்	
உங்கள் பாதையில் ஏற்றழுடன்	
நடைபயில்வோம்.	

- காஷஞ். அமரர்: ச. பழனிவழவேல்

Karthigesu Sivathamby

M.A(Sril.) Ph.D. (Birm), D.Litt (Honoris Causa). Jaffna

Professor Emeritus
University of Jaffna

2/7, Rainsgate Apartments
58, 37th Lane, Wellawatte,
Colombo - 06, Sri Lanka.
Phone 94-11-2508958

பேராசிரியர்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் நல்லாசி.

வல்லவை கணபதி படிப்பகத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கவிஞர்ன் இதழ் 50 நிறைவெய்தி, 51 வது வெளிவரப் போவதாக அறிகிறேன்.

இச்செய்தி எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

"கவிதை எழுதுவது" என்பது ஒரே நேரத்தில் இரண்டு விசயங்களைச் சொல்வதாகும்.

1. சூழவுள்ள உலகை உணர்வு ரீதியாகவும், அறிவு ரீதியாகவும் பார்த்தல்.
2. அந்தப் பார்வையைக் கற்பனை வளம் மிக்க கவிதையாக்குதல்.

இம்முயற்சியில் தோற்றாற்கூட வெற்றிதான்.

ஏனெனில், அந்த முயற்சி தமிழுக்கு வலிமை சேர்க்கின்றது.

ஆனால், கவிஞர்ன் வெல்லும் - வென்று கொண்டிருக்கின்றது.

கவிஞர்ன் நிர்வாகிகளுக்கும், கவிஞர்களுக்கும் என் வாழ்த்துக்கள்.

முதலாவது கவிஞர் இதழுக்காக (01.12.1985 நத்தார் மலர்) "நாடகமாமணி" மார்சலீன் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கவிதை ஒன்றின் மறுபிரசரம்.

காண வாரீர்

பல்வகைத் துன்பம் போக்கி
பாரினுள் இருளை நீக்கி
எல்லோர்க்கும் இன்பமாக்கி
எமையெல்லாம் காக்கவந்த
வல்லவன் சுதனாம் யேசு
வையத்தில் பிறக்கப்போகும்
சுடரோளி காணவாரீர்

மாட்டிடைத் தொழுவமொன்றில்
மாதவன் சூசையப்பர்
பாட்டுடைத் தலைவன் யேசு
பரமனார் பிறக்கப்போகிறார்
வீட்டுடைத் தலைவனாக
வீற்றிடும் நல்லவேளை
நாட்டில் நல்லாடசிவேண்டி
யாவரும் காணவாரீர்

மரியன்னை உதிரந்தன்னில்
மார்கழி ஸர்பத்தைந்தீல்
சரிந்துச் சாமவேளை
சார்ந்த ஊர் பெத்தலேமில்
அரியதோர் ஜோதியாகி
அமலனார் பிறக்கப்போகிறார்
மரிமகன் யேசுபாலனை
மாந்தரே காணவாரீர்

"கலைச் செல்வர்"

வல்லவையின் நாடகக்கலையில் சிறந்து விளங்கிய நம் முன்னோர்களின் வரிசையில், திருச்சி சீனிவாச நகரில் வசித்து வரும் திருவாளர்: இராமசாமி அனந்தராஜா அவர்களும் சிறந்ததொரு கலைஞராவார்.

கலைக்காகவே தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை அரப்பணித்த இம் மாபெரும் கலைஞருக்கு, 'கலைச்செல்வர்' என்ற பட்டம் வழங்கிக் கொரவிப்பதில் நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இப்பழம் பெரும் கலைஞரைப் பாராட்டும் இப்பொன்னான நன்நாளில், கலைச்செல்வரின் துணைவியார் திருமதி: ஞானகலை அனந்தராஜா (குடியக்கா)அவர்களின் கலைப்பணியையும் போற்றிப் பாராட்டுகின்றோம்.

வல்லவை மக்களால் நடாத்தப்படும் திருமணம் மற்றும் பூப்புனித நீராட்டு விழாவின் போது, எம் கிளைய சகோதரிகளுக்கு ஒப்பனை அலங்காரம் செய்வதில் இந்தத் தாயாரின் சேவை மக்த்தான் சேவையாகும்.

தன் நலன் கருதாத இந்தத் தாயாரின் கலைப்பணி மென்மேலும் தொடர்டடும்.

வாழ்க் கலைச்செல்வர் குடும்பம்.
வளர்ட்டும் அவர்தம் புகழ்.

- கலைக்குழுவினர்.
கவிஞர் சஞ்சிகை.

முத்த கலைகுருடன்
இரு
முத்தான் நேர்காணல்

கலைச்சிசல்வர்,

திரு. இராமசாமி
அனந்தராஜா

கேள்வி : தாங்கள் நாடக வாழ்வின் ஆரம்பக்கட்டம் எவ்வாறு அமைந்தது? பதில் : நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, எங்கள் ஊரில் நடைபெற்ற நாடகங்களைத் தவறாமல் பார்ப்பேன்.

அதைப் பார்த்ததும் ஏற்படுகின்ற கலை ஆர்வத்தால், என் போன்ற கிளைகுர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு சிறிய கொட்டகை அமைத்துக் கொள்வோம். அதில் நாங்கள் பார்த்து ரசித்த நாடகங்களை, எங்களால் இயன்றலாவு நடித்துப்பார்ப்போம்.

திருவே எனது கலை வாழ்வின் ஆரம்பக்கட்டமாகும்.

கேள்வி : தாங்கள் நடித்த, இயக்கிய நாடகங்களை வரிசைப்படுத்த முடியுமா?

பதில் : நான் சிறுவனாக இருந்தபோது சில நாடகங்களை இயக்கி நடித்துள்ளேன். பின்பு பாடசாலை விழாவில் "கடமை" என்ற நாடகத்தில் நடித்தேன்.

'ஓவியக் கலாநிதி' பாலசுப்ரமணியம் ஆசிரியர்தான் (பாலா மாஸ்டர்) இந்த நாடகத்தின் இயக்குனராக இருந்தார்.

இந்த நாடகத்தில் இடம் பெற்ற பாடல்களை 'நாடகமாமணி' செல்வராசா மாஸ்டரும், வேலும்மயிலும் (சிவபெருமான்) அவர்களும் எழுதித் தந்தார்கள். அத்துடன் நாடகம் மேடை ஏற்றுவதற்கும் உதவி புரிந்தார்கள்.

'ஒவியக்கலாந்தி'
பொ. பாலசுப்ரமணியம்
(பாலா மாஸ்டர்)

வ.சி. சுப்ரமணியம்
(வெல் நாயக்கர்)

நான் பார்த்த நாடகங்களின் அனுபவங்களைக் கொண்டு, இந்த நாடகத்தில் இடம்பெற்ற காதல் காட்சிக்கான பாடலை, நானே சொந்தக் குரவில் பாடி நடித்தேன்.

அனைவரின் பாராட்டுக்களுக்கும் ஆளாகினேன்.

பிற்பகுதியில் 'இலட்சிய வீரன்' என்ற நாடகத்திலும் நடித்திருந்தேன். செல்வராசா மாஸ்டர் சிறப்பாக இயக்கியிருந்தார். உதவி இயக்குனராக இருந்து பாட்டுப் பொறுப்புகளை ஏற்றிருந்தார்: கந்தசாமித்துவரை அண்ணாவியார். இந்த நாடகத்தில் வைரமுத்துவும் (ரெத்தி மாஸ்டர்) என்னோடு நடித்திருந்தார்.

கேள்வி : தங்களை விட முத்த கலைஞர்களையும், தங்கள் சமகாலத்தில் நடித்த கலைஞர்களைப் பற்றியும் விபரிக்க முடியுமா?

பதில் : வல்லவையின் கலைக்கடல் யிகவும் ஆழமானது. அதில் மூழ்கி அனைத்து முத்துக்களையும் எடுத்துவிட முடியாது. இருந்தாலும் என் ஞாபகத்திற்கு எட்டியதைக் கூறுகின்றேன்.

மீனாட்சி சுந்தரம் வாத்தியார், சி.சுப்ரமணியம் (வேல் நாயக்கர்), வை. வேலும்மயிலும் (மணியம்), சாந்தமூர்த்தி மாஸ்டர், குருசாந்தமூர்த்தி, வேலும்மயிலும் (சிவபெருமான்). கந்தசாமித்துவரை அண்ணாவியார், செல்வராசா மாஸ்டர், இவர்கள் எல்லோரும் சிறந்த இயக்குனர்கள்.

மீனாட்சி சுந்தரம் வாத்தியாரின் இயக்கத்தில் என் தந்தையார் நடித்திருந்தார். சுப்ரமணியம், வேலும்மயிலும் ஆகியோரின் நாடகங்கள், நான் சிறுவனாக இருந்த போது பார்த்தவையாகும்.

நவரத்தினாம் வாத்தியார் ஒரு சிறந்த கதாசிரியர்.

ரங்கவுழந்தேவேல் மாஸ்டர், இரடணவுழந்தேவேல் மாஸ்டர், வைரமுத்து (ரெத்தி மாஸ்டர்), சிவகுரு (தூத்தா) ஆகியோர் எனது சமகாலத்து நடிகர்கள். இன்னும் பலர் உள்ளனர்; இப்போது ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை.

கேள்வி : காலஞ்சென்ற "நாடகமாமணி" மார்சலீன் பிள்ளை அவர்களின் நடிப்பாற்றலைப் பற்றி விபரிக்க முடியுமா?

பதில் : மார்சலீன் பிள்ளை அவர்கள் சிறந்த நடிகர். இயக்குனர். நல்ல சங்கீதம் வாய்ந்தவராகவும் இருந்தார்.

வி. வைரமுத்து
(ரெத்தி மாஸ்டர்)

கவ. வேறும்மயினும்

ந. சோதிசிவம்

"சத்தியவான் சாவித்திரி" நாடகத்தில் அன்னார் சத்தியவானாகவும், சாந்தலூர்த்தி மாஸ்டர்.... சாவித்திரியாகவும் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்கள்.

இந்த நாடகம் 1944-45 ல் நடந்திருக்குமென நினைக்கிறேன்.

எந்தவித வசதியுமில்லாத அந்தக் காலத்திலேயே, நாரதர் மேல் உலகத்திலிருந்து புவுலகிற்கு வருவது போலக் காட்சி அமைத்திருந்தார்கள்.

பாலச்பு மாஸ்டா, கதிரவேற்பிள்ளை, மகாலிங்கம் ஆகியோரின் கைவண்ணத்தில் (செற்றிங்) பல புதுமையான காட்சி அமைப்புகள், அந்த நாடகத்திற்கு மௌனமேலும் புகழ் சேர்ந்தது.

சத்தியவான் உயிர் போகும் நிலையில், சாவித்திரியின் கையைப் பிழித்தபடி பாட்டுப் பாடியது, இன்றும் என் கண்முன்னே நிற்கின்றது. இதில் மரிசவின் மாஸ்டரும், சாந்தலூர்த்தி மாஸ்டரும் அற்புதமாக நடித்திருந்தார்கள்.

இது தவிர, 'சாரங்கதார்', 'குணைசீலன்', 'பவளாக்கொடி' போன்ற நாடகங்களிலும் மார்சலீன் பிள்ளை நடித்திருந்தார். குணைசீலன் நாடகத்தில் வெரின் நாயகியாக அப்பு அன்னை நடித்திருந்தார்.

இந்த நாடகத்தில், 'மானமெல்லாம் போன பின்னே' என்ற பாட்டு மெட்டில் 'காதலித்தோர் நாம் பிரிந்தால்' என்ற பாடலை எழுதியிருந்தார், சிவபெருமான்.

இதனை, மார்சலீன் பிள்ளை தன் சொந்தக் குரலில் பாட நடித்த காட்சி எல்லோரையும் கவர்ந்தது.

மற்றுமோர் சம்பவம்

பொலிகண்டியில் ஒரு நாடகம் மேடையேற இருந்தது. அதில் "தாராபாய்" என்று, அந்த நாடகளில் இந்தியாவிலிருந்து வந்து நம்முர்க்கோயில்களில் நாட்டியமாடும் நடிகையும் நடித்திருந்தார்.

குறிப்பிட்ட நாடகத்தில் தாராபாடிடன் நடிக்க வேண்டிய கலைஞர் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் நடிக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

இரவு எப்படியும் நாடகம் மேடையேற்றி ஒக வேண்டும். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த நாடகக் குழுவினர், இருதியில் தெரிந்தவர்கள் மூலமாக மார்சலீன் பிள்ளையைச் சுந்தித்தார்கள்.

என் புருஷன் ரோட்டிலை வேகமா வண்டி ஒட்டுவார். சிக்னல் விளக்கையே பாக்க மாட்டார், ஆனாலும் பொலிஸ் அவரைக் கைது செய்யாது.

என் ஆரசியல்வாதியா?

இல்லை; 'அம்புலன்ஸ்' சாரதி

ஒரு சில மணி நேர ஒத்தைக்கட்டன். புகழ் பெற்ற நடிகை தாராபாட்டுன் மேடையேறினார்; மார்சலின் பிள்ளை.

அவரின் நடிப்பாற்றலைப் பார்த்து அந்த நாடகக் குழுவினரே வியந்து பாராட்டினார்கள்.

நாடக மாமணியைப் பாராட்டி எழுத நிறைய விழியங்கள் உண்டு. உடனடியாக எழுதப் பல விடயங்கள் நினைவிற்கு வரவில்லை.

உண்மையில் அவர் மறக்க முடியாத ஒரு கலைஞர்.

கேள்வி : தங்கள் குடும்ப முன்னோர்களில் கியல் கிசை நாடகங்களில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் எவ்வேறும் உண்டா?

பதில் : என்னுடைய தந்தை, மாமா, சீத்தப்பா காத்தாமுத்து என அனைவருமே நாடகக் கலைஞர்கள் தான்.

சீத்தப்பா காத்தாமுத்து 'கண்ணகி' நாடகத்தில் கண்ணகியாகவும் காளியாகவும் தீற்பட நடித்தார்.

மார்சலின்பிள்ளையின் 'சாவித்திரி' நாடகத்தில் எமதர்மராஜாவாக நடித்து எல்லோரையும் கவர்ந்தார். எங்கள் ஊரிலும் சரி, அயல் ஊர்களிலும் சரி.. யமன் பாத்திரத்தில் சீற்பாக நடிக்க அவரைப் போல் ஒரு கலைஞர் தின்று வரை வந்ததில்லை.

இந்த நாடகத்தின் பின்பு அவரை "யமன் காத்தாமுத்து" என்ற அடைமொழியோடு ஊரவர்கள் அழைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். கேள்வி : அமரத்துவமைப்பட்டுவிட்ட சோதிசிவம், குடிழக்கிளி ஆகியோளின் நடிப்பைப் பற்றிக் கூற இயலுமா?

பதில் : சோகக் காட்சிகளில் சோதிசிவம் ஒரு தீற்மையான நடிகர். அதே போலக் குடிழக்கிளி அருமையான ஒரு வில்லன் நடிகர்.

இவர்களின் எத்தனையோ நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். தங்களுக்குரிய வேடங்களில் தனித்தீற்மை கொண்ட ஒப்பற்ற கலைஞர்கள்.

கேள்வி: வல்லவயின் இளைய தலைமுறைக் கலைஞர்களினால் மேடையேற்றப் பட்ட நாடகங்களில், தங்களைக் கவர்ந்த நாடகங்கள் எது? பதில் : ஹவியன்ஸ் நண்பர்களின் பாதுகை, சாணக்கீய சபதம் நாடகமும், பாரத் கலாமன்ற செல்லத்துரை. அருள் நடித்த சரித்திர நாடகம் ஒன்றும் (பெயர் நினைவிற்கு வரவில்லை) என்னைக் கவர்ந்த நாடகங்களாகும்.

கேள்வி : இன்றைய இளங்கலைஞர்களுக்குத் தாங்கள் கூற விரும்பும் ஆலோசனை?

பதில் : எங்கள் ஊரைப் பொறுத்தவரை நாடகத்துறையில் அனைவருமே தீற்மான நடிகர்கள்தான். ஆனால் பாட்டு வல்லமை தான் குறைவு.

ஆகவே, நடிகர்களையே பாடவைத்து நடித்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்.

அப்படிப் பாடமுடியாவிட்டால், சினிமாப் பாடல்களையே நேடியாகப் போடாமல், உள்ளுர்க் கவிஞர்களைக் கொண்டு பாடல் புணைந்து, சிறந்த குரல் வளம் கொண்டவர்களையே நடிகராகப் போட்டு நடிக்கலாம்.

இவ்வாறு செய்தால் நாடகம் சிறப்பாக அமையும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று : முன்பு எங்கள் ஊரிலும், பிற ஊர்களிலும் போட்டி நாடகங்கள் நடக்கும். பிற ஊரிலிருந்து, 'குமணன்' என்றொரு நாடகத்தைக் கொண்டு வருவார்கள். ஹவியன்ஸ் நண்பர்கள் 'பாதுகை' என்ற நாடகத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

ஹவியன்ஸ் நண்பர்கள் சிறப்பாக நடித்து நல்ல பெயர் எடுப்பார்கள். 'குமணன்' நாடகக்காரர்கள் எல்லோரும் சொந்தக் குரலில் பாடுவெர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகச் சில புள்ளிகள் அதிகம் பெற்றுவிடுவார்கள்.

ஆனால் நடிப்பைப் பொறுத்தவரை 'குமணன்' நாடகக்காரர்களைவிட, 'பாதுகை' நடிகர்கள் அதிகம் பெற்றுவிடுவார்கள்.

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால்; நாடகத்திற்குப் பாட்டு முக்கீயம், அதுவும் சுயஸாக இயற்றி, சொந்தக் குரலில் பாடும் நடிகர்களுக்கு இருக்கும் மதிப்பே தனி மதிப்புத்தான்.

ஆகவே, இதனை இன்றைய இளங்கலைஞர்கள் கவனத்தில் எடுத்தால், நாடகக்கலை புத்துயிர் பெறும்.

... வணக்கம் ...

தொகைபேசி : 2782612
செல்பேசி : 98431 31202

அன்பான குடும்பத்தின்
ஆனந்தமான சுற்றுலாவிற்கு
துயந்தன்

சிற்றுார்தி சேவை

தொடர்புகட்டு
எஸ். செல்லக்குட்டி
இல.27, கருணேஸ் இல்லம்,
7 வது கிராஸ்,
8 வது மெயின் ரோடு,
சினிவாச நகர், திருச்சி.

அமர்
பொன்னம்பலம் பாலகந்தரம்
(அப்பு அண்ணா)

அப்புஅண்ணா என்றும்கைம
அன்புடனே அழைத்திடுவீர்
எப்பொழுதும் பொதுப்பணியில்
இன்முகமாய் உழைத்திடுவீர்

நெடியகாடு இளைஞர்களை
நேசித்து வாழ்ந்திருந்தீர்
முடிந்தவரை உம் வாழ்வில்
பிறருக்கும் உதவிநின்றீர்

செல்வராசா மாஸ்ட்ரூடன்
சேர்ந்தன்று நடித்திருந்தீர்
வல்லவராம் கலைஞர்களை
வல்கைவக்கும் வரவழைத்தீர்

நல்லதொரு குடும்பத்தின்
நாயகனாய் இருந்தவரே - எம்
இல்லமதில் ஒளியேற்றி
இதயத்தில் அமர்ந்தவரே

காலனவன் உன்னுருகவை
கவர்ந்தேதான் சென்றாலும்
ஞாலமது உள்ளவரை
நாம்மறவோம் உன்முகத்தை

மனைவி,

மக்கள், மருமக்கள்,

பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள்

வல்லவையின் கலைமகன்
 யட்ப் பதவிக்காக விலைபோகாத் தலைமகன்
 குணமெனும் குன்றேற் நின்ற கோமகன்
 கலைமாமனி விருதுக்குருயவன்

அவர் வாழ்வில் எட்டாத கணியாகிவிட்டது: அல்ல, கலை உணர்வே இல்லாத சில அதிகாரிகள் கொட்டாவி விட்டதனால், அவர் வாழ்வில் கிட்டாத கணியாகிவிட்டது.

கலையுலகில் வெள்ளிவிழாக் கண்ட கலைஞர்களை பருத்தித்துறை பிரதேச சபையினர் கெளரவித்து வழங்கிய புத்தாயிரமாண்டின் சாகித்தீய விருது கூட, அவருக்கு சருகியே விட்டது.

ஆணாலும் 1946 ம் ஆண்டு கணபதி படிப்பக 20வது ஆண்டு விழாவின் போது, இம்மாபெரும் கலைஞருக்கு "நாடகமாமணி" என்ற பட்டம் வழங்கிப் பொர்த்தியது. மகிழ்ச்சிகுரிய திருநாளாகும்.

'கிறிஸ்தவர்கள் எவரும் சைவமரபு நாடகங்களில் நடிக்கக்கூடாது' என்று அன்றைய

எங்கள் கலைக்கோவில்

‘வெற்றியன்று கைளையபல்லவன்’

வ. முத்துச்சாமி

அவர் சீடர்கள் எடுத்தியம்பியும், எழுத்துருவில் சமர்ப்பித்தும் சங்கமமானது: காரியாலயக் கழிவுக் கூடையில் கசங்கிய நிலையில்,

வந்தோரை வாழவைத்த வையகமாம் வல்லவை மண்ணின் மைந்தனுக்கு. சொந்தப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட அவலம் பாரீர். அந்த மைந்தன் வேறு யாருமில்லை, எங்கள் கலைக்கும் சாமிநாத பிள்ளை மார்சலீன் பிள்ளை அவர்களே.

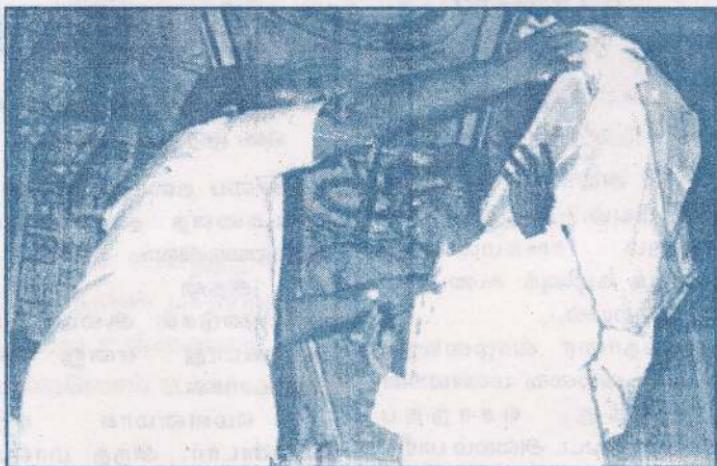
திருச்சபை தடையிட்ட போதும், தடைகளைத் தாண்டி நடித்த வரல்லவா அவர்.

அதன் பலனாகப் பத்தாண்டுகள் ஆலயத்திற்குள் வரக்கூடாது என்று தடை போட்டார்கள்.

மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டார்: அந்த மாபெரும் கலைஞர்.

இது போதாதென்று. அவர் கடமையாற்றிய பாடசாலையின் அதிபர் பதவியிலிருந்தும் தரமிறங்கப்படார்.

**கணபதி படிப்பகுத்தினால் 'நாடகமாமணி'
பட்டம் பெற்றபோது ..**

**உதயகூரியன் நாடக விழவின் போது பேராசிரியர்
கா. சிவத்தம்மி அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தியது.**

அதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இது பற்றி நாம் அவரிடம் கேட்ட போது "கலை எந்த வடிவில் வந்தாலும் அதனை ஏற்பவன்தான் உண்மையான கலைஞர். கலைக்கு சாதி. மதம் தடையாக இருக்கக் கூடாது" என்றார்.

வல்வை மன்னின் மாசுமறுவற்ற மாணிக்கத்தின் வரலாற்றைக்கூற எமக்கேது அருக்கத?

அவர் ஒழுந்தலில் மிளிர்ந்த நாடகங்களான, ஞானசௌந்தரி சத்தியவான் சாவித்திரி, கண்ணகி அல்லி அருச்சனா, இளங்குமரன் போன்ற நாடகங்களில் அண்ணாரின் நடிப்பாற்றலைக் கர்ண பரம்பரைக் கலைத்தோல், செவி வழியாகக் கேட்டு மகிழ்ந்தோம்.

கண்டுகளிக்கும் வாய்ப்பேது நமக்கு?

அன்யை நியன் கருவறையில் உதயமாகிப் புறப்பட்டு ஞாலத்தில் நாம் சஞ்சரிக்கும் போது, அந்தக் கலைமேதையின் சகாப்தம் ஓய்ந்து விட்டது.

நீண்டதூரக் கலைப்பயணத்தில் சிறு ஓய்வு.

கலைத்தாகத்துடன் தெளிந்த நீரோடையாகி விட்ட அவர் உள்ளத்தில், நாம் கலை எனும் கல்கொண்டு வீசினோம்.

உத்தேவகத்துடன் புதுச்சுணை ஊற்றெடுத்தது.

தடை கடந்து மடை தீற்ந்து புது வெள்ளம் பெருகியது.

அவர் நடிப்பினை நாம் கண்டு களிக்காவிட்டும், குருகுலத்தில் அவரிடம் நாம் கற்றுக் கொண்டதை நீணவு கூர்ந்து கொள்கிறோம்: நன்றிப் பெருமித்துடன்.

'கலைக்காவிய நாயகர்கள்' 'நவீன் நாடக கலா சிற்பிகள்' என்ற பட்டத்திற்குரிய வல்வை ஹெலியன்ஸ் நண்பர்கள் எனும் குருசேத்திர நாயகர்கட்கு துரோஸ்ராய் அமைந்து விட்டார்: எம் கலைக்குரு மார்சலீன் பிள்ளை அவர்கள்.

விவரர், செல்வராசா மாஸ்டர் என்று எல்லோரும் அன்புடன் அழைப்பார்கள்.

'குருபதுமன்' முதல் 'அம்பிகாபதி' வரை முப்பது நாடகங்கள் அண்ணாரின் நெறியாள்கையில் பிரபலமானது.

குறிப்பாக... இலட்சிய வீரன், குருபதுமன், துரோகி, பாதுகை, பாதுகாப்பு, சிசுபாலன், இதயங்கள் பேசுகின்றன, சாணக்கீய சபதம், கணங்களும் யுகங்களும், கலிபுருஷன், விஸ்வாமித்திரன்,

ராஜக்கீட்டம், ஜீவசமாதி, நெஞ்சினிலே நினைவு முகம். அம்பிகாபதி போன்ற நாடகங்கள் உச்சாணிக் கொம்பேறியது.

ஆசானின் கலை ஆரூடம் என்றுமே தீர்க்க தரிசனமாகி விடும்.

இரு நாடகத்தை அரங்கேற்ற எண்ணின் நாம் ஆசானை அணுகுவோம். பல ஆலோசனைகள் கூறுவார்.

கதாபாத்திரத்தீற்கேற்ற நடிகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கூறும் போது அவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்.

ஆனால், சாணக்கிய சபுதம் மேடையேற்ற நாம் தயாரான போது, அதில் சில ஜனரஞ்சகமான கதாபாத்திரத்திற்காக சில நடிகர்கள் இடைச்சப்பட்டனர்.

தீடு விடயமாக ஆசானிடம் கலந்தாலோசித்த போது, நீங்கள் கூறிய கதாபாத்திரத்தை எல்லோராவும் செய்யமுடியும். ஆனால், சில பாத்திரத்தை சிலரால்தான் செய்யமுடியும். ஆகவே, நான் தெரிவு செய்யும் நாட்கர்கள் அந்தந்தப் பாத்திரத்தைப் பொறுப் பேற்றுக் கொள்ளுங்கள்; நாடகமும் கதாபாத்திரமும் சிறப்பாக அமையும் என்றார்.

அவரின் தெரிவற்கேற்ப. சாணக்கியனாக குமரச்செல்வன், வில்லனாக முத்துச்சாமி, சந்திரகுப்தனாக இருபதி, தனநந்தனாக, விமலநாதன், அலைக்ளான்டராக பாஸ்கரன், போறஸ் பாத்திரத்தில் தோமஸ் சுபேந்திரன் என்று அனைவருமே அவரின் விருப்பம்போல தெரிவானோம்.

நாடகம் அரங்கேறிய போதுதான் அவர் தீர்க்க தரிசனத்தை உணர முழுந்தது.

ரசிகர்களின் பாராட்டுக்குள்ளங்கும், கரகோவிஸ்கனுக்கும் மத்தியில் நாம் மகிழ்ச்சியில் மிதந்தோம்.

குருவிடம் மற்றுமோர் மாறுபட்ட அணுகுமுறை...

நாடக ஒத்திகை ஆரம்பமாகும் போது, நான்கு ஜந்து முறை எதுவித தீருத்தமும் செய்யாமல், அமைதியாக ஒத்திகையைப் பார்ப்பார்.

முறைகள்.

தொன்

தீருத்தவேண்டிய
ஒத்திகை பார்ப்பார்.

அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணம்....

ஓவ்வொரு நடிகளும், தான் ஏற்றுள்ள கதாபாத்திரத்தை எப்படியல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கற்பனை பண்ணி வைத்திருப்பார்கள். ஒரு வேளை நான்

சொல்லிக் கொடுப்பதை விட, அவரது கற்பனை அபரிமிதமாக அமையலாம்; என்னால் அவர் ஆற்றல் தடைப்படக் கூடாது" என்பார்.

கலைஞரின் உணர்வுக்கு மதிப்பளிக்கும் மாமேதை அவர்.

நடிகரின் வசனம் பேசும் விதம், உச்சரிக்கும் முறை, வசன ஏற்ற கிறக்கம், ஒருவர் நடிக்கும் போது, சகநடிகரின் முகபாவனை, அங்கு அசைவுகள், கூட்டு நடிப்பு, மேடையில் பலர் தோன்றும் காட்சியில் மேடையை எவ்வாறு ஆக்கிரமிப்பது... இவை அனைத்தும் அந்தக் கலைஞரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொண்ட கலை நயங்கள்.

மேடையில் வாஞ்சன் வருபவரும் சரி, வேலுடன் வருபவரும் சரி, ஒத்திகை பார்க்கும் அத்தனை நாடகங்கும் வாஞ்சும் வேலும் கையில் வைத்தி வேண்டும் என்பது அவரின் கட்டளை.

ஒத்திகை தானே இது மேடையில் தோன்றும் போது அனைத்தையும் பார்க்கலாம் என்று கூறி அவரிடம் தப்ப முடியாது.

அதேது அவரது தனிச் சிறப்பு ... தனக்குத் தீருப்தி ஏற்படும் வரை மீண்டும் மீண்டும் ஒத்திகை பார்ப்பார்.

குறிப்பாக சோகக் காட்சியென்றால், அந்த நடிகர் நடித்து முடித்த பின்பு 'தம்பி! தலை விரைக்கிறதா?' என்று கேட்பார்.

'இல்லை' என்பார் அந்த நடிகர்.

'அப்படியானால் உனது நடிப்பில் சோகமில்லை' என்பார்.

மீண்டும் ஒத்திகை நடக்கும். அவரும் அந்தப் பாத்திரமாகவே மாறி நடித்துக் காட்டுவார்.

இப்போது அந்த நடிகருக்கு உண்மையிலேயே தலைவிரைத்து விடும்.

'இதுதான் நடிப்பு, விட்டு விடாத்திர்கள்!' என்பார்.

இந்த உணர்வின் அடிப்படையில் உருவான பாதுகை, பாதுகாப்பு, தீயங்கள் பேசுகின்றன, கலிபுருஷன், அம்பிகாபதி போன்ற நாடகங்கள் தங்கப் பதக்கங்களையும் சிறந்த நடிகருக்கான விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டன.

அடுத்தாக, லைட்சிய வீரன் என்ற நாடகத்தில், கதாநாயகனும் வில்லனும் போரிடுவார்கள். முடிவில் நாயகன் வெல்லும் போது.. மன்னன், சபாஸ் என்று கூறித் தன் தொடையில் தட்டியவாறு குதாகலத்துடன் துள்ளி எழு வேண்டும்.

இனமையில் பள்ளி
அப்சிரியராக ...

துணைவியார் மரியழக்கு

சபாஸ் என்று கூறுவது, தொடையில் தட்டுவது, துள்ளி எழுவது... இந்த மூன்றும் ஒரே நேரத்தில் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட காட்சியில் மன்னாக நடித்தவர், ஒரு புது முக நடிகர். அந்தக் காட்சியில் ஆசானுக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. மீண்டும் மீண்டும், ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது. மலீக்கணக்காக, இல்லை இல்லை... பல நாட்களாக அந்தக் காட்சிக்கான ஓத்திகை நடைபெற்றது.

களைத்துப்போன அந்த நடிகர் எம்மிடம் வந்தார்.

இந்த ஒரு வசனத்தீற்கே என்னை இந்தப் பாடு படுத்துகிறாரே! மிகுதிக் காட்சிகளுக்கு என்ன சொல்லப் போகிறாரோ தெரியவில்லை; ஆகவே இந்தப் பாத்திரத்தீற்கு வேறு ஒரு நடிகரைப் போடுவங்கள்' என்றார்.

" உன்னால் முடியும் தம்பி ... முயற்சி செய் ! " என்று ஊக்கப்படுத்தினோம்.

நடிகர் முமுலுச்சடன் நடித்தார்... ஆசான் முகம் மலர்ந்தது... மேடையில் அவர் நடிப்பைக் கண்டு பலரும் பாராட்டனார்கள்.

அந்தப் புதுமுக நடிகர் வேறு யாருமில்லை, கொத்தியால் ஒழுங்கையில் வசித்த தம்பி ரூஜுகோயால் அவர்களே !

வீரவசனம் பேசும்போது, அதன் ஆக்ரோஷம் எப்படி வெளிப்படுத்த வேண்டும்... முகபாவும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்... பெப்படி நிற்க வேண்டும்.. கீப்படி எத்தனை வகையான ஞுட்பங்கள் உள்ளதோ அத்தனையும் ஜயம்தீவு பெறக் கற்றுத் தருவார்.

இதன் பலன் தான்... சாணக்கிய சுபதம், லிலட்சிய வீரன், சிசுபாலன், கலிபுருஷன், ராஜகீரிடம் போன்ற நாட்கங்கள் பெரிதும் பேசப்பட்டன. சூரபதுமன், கலிபுருஷன், சிசுபாலன் போன்ற நாட்கங்களுக்கு தங்கப்பதக்கும் சிறந்த நடிகருக்கான விருதுகளும் கிடைத்தன.

காதல் காட்சிசிலும், எமது குருநாதர் சனைத்தவர்ல்ல.

அம்பிகாபதி நாட்கத்தில் குலோத்துங்கள், கம்பன் மற்றும் பிரதானிகள் முன்னிலையில் அம்பிகாபதியும், அமராவதியும் விழிகளால் பேசும் காட்சி.

அண்ணலும் நோக்கினான் அவனும் நோக்கினாள் என்ற வாசகத்தினை மெய்ப்பிப்பது போல. அக்காட்சி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதனைத் தானே நடித்துக்காட்டினார்.

அதற்கு உயிர் கொடுத்தனர்; இருபுத்தியும் தங்கத்திழிமூனும்.

அதே போன்று விள்வாமித்தீரன் நாடகத்தில் துஸ்யந்தன் சகுந்தலை முதன் முறையாக சந்திக்கும் காட்சி.

கூடி மகிழ்மூலோது ஏற்படும் தின்ப உணர்வுகள்... காதல்வயப்பட்டு ஆழப்பாடும் போது காட்டும் அங்க அசைவுகள்... அனைத்தையும் அவரே நடித்துக் காட்டினார்.

அதற்கு மெருகேற்றினர்; முத்துச்சாமியும், ஜெயதேவியும்.

இதே போல்... தியங்கள் பேசுகின்றன நாடகத்தில் பாஸ்கரனும் குமரச்செல்வனும், ராஜகீரிடம் நாடகத்தில் முத்துச்சாமியும், குமரச்செல்வனும் காதலர்களாகவே வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

இவர்களை அழகாக ஆட்டிவைத்தவர்; எமது கலைக்குருவே.

ஜீவசமாதி நாடகத்தில் இருபுத்தியின் காதலியாக நடித்தார், ஈழத்துத் தீரைப்பட நடிகை மணிமேகலை. இவர்களுக்கான காதல் பாடவின் நடனத்தை எமது ஆசான் மிகவும் அழகாக அமைத்திருந்தார்.

இதைப் பார்த்த மணிமேகலை, 'காதல் பாடவிலும்... கட்டி அனைக்காமல் காதல் செய்ய முடியும் என்பதை எவ்வளவு கண்ணியமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள்!' என்று எமது ஆசானைப் புகழ்ந்தார்.

விள்வாமித்தீரன் நாடகத்தின் இறுதி ஒத்திகை நடைபெற்றது. அது ஒரு காதல் பாடல் காட்சி. இந்த ஒத்திகையைப் பார்ப்பதற்காகவே சிறு கூட்டம் கூடியிருந்தது.

நாயகன் மிகவும் தயங்கியவன்னைம் ஆழப்பாடினார். ஆழ முழந்ததும் ஆசானின் முகத்தைப் பார்த்தார்.

அவர் கோபமாய் இருப்பது தெரிந்தது. நாயகன் தலைகுனிந்து கொள்ள, ஆசானின் சூடான வார்த்தைகள் மட்டும் இவர் காதில் விழுந்தது.

"மால்டர்! அம்மா முன்னுக்கு நின்றதால், எனக்கு கால் செய்யக் கல்றமாக இருந்தது" தலையைச் சொறிந்தவாறு கூறினார், நாயகன்.

ஆசிரியர் வெளியே எடிப் பார்த்தார்.

அங்கே, அந்த நாயகனைப் பெற்றெடுத்த தாய் சிரித்தவாறு நின்றார்.

அதைப் பார்த்ததும், ஆசனும் கோபத்தை மறந்து சிரித்து விட்டார். சிறிது நேரத்தில் கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரும் கலைந்து போக, நாயகன், நாயகி இருவரையும் அழைத்து அந்தப் பாடல் காட்சியை மீண்டும் மீண்டும் ஒத்திகை பார்த்தார்.

கடும் மழை காரணமாக, அந்த நாடகம் குறிப்பிட்ட தீக்தியில் மேடையேற முடியாமல் பின்பொரு நாள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

நாடகம் அரங்கேறும் ஒரு சில மணி நேரத்திற்கு முன்பும் கூட, அந்தப் பாடல் காட்சி ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது.

"அம்மா முன்னால் இருக்கீரா " என்று ஒத்திகையின் போது கோட்டை விட்டது போல, மேடையிலும் வெட்கப் படாதே. உன் நடிப்பைப் பார்க்கும் ஆவலில், அரங்கின் முன் வரிசையில் அம்மா அமர்ந்திருக்கலாம். ஆனால், மேடையில் உன் கவனம் நடிப்பில் மட்டுமே இருக்க வேண்டும்" என்று அறிவுரை கூறி அனுப்பினார்.

எமது நாடகத்தின் ஆரம்பக் காலத்தில், ஆண்கள்தான் பெண் வேடமேற்று நடித்தார்கள். பிற்பகுதியில் தயாரித்த நாடகங்களுக்காக கொழும்பிலிருந்து பெண் நடிகைகளை அழைத்து வந்தோம். அவர்களின் வசன உச்சாரிப்பு மிகக் கொடுரோமாக இருந்தது. ஆசான் நடிகைகளைப் பார்த்துத் தலையில் கை வைத்தார்.

- தீரு என்ன தமிழ் அம்மா?".
- திருதான் மாஸ்டர், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் என்றார்கள் : அந்த நடிகைகள்.

அறஞ்சாயில் ராந்து ஆறுஷன்

உயிர்: 11.05.1918

அஸ்தமனம் : 24.04.2004

விவர்கள் இலங்கை வாணொலி நாடகங்களிலும், ஈழத்துத் திரைப்படங்களிலும் நடித்தவர்கள்.

• பிள்ளைகள் ! இந்தத் தமிழை நீங்கள் கொழும்போடு வைத்திருங்கள்... இங்கே நான் சொல்லித் தருவது போல நீங்கள் பேசங்கள்; அது போதும் என்றார்.

அதன் பின்பு நடந்தவற்றைக் கேட்கவா வேண்டும்?.

நடிகைகளுக்குத் தமிழ்ப் பாடமே நடத்தினார். கொழும்பிலுள்ளவர்கள், 'இதுதான் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்' என்று கொச்சைச் தனமாகப் பேசுகின்ற தமிழுக்கும், எம்மினிய யாழ்ப்பாணத் தமிழுக்கும் இடையில் உள்ள வெறுபாட்டை எடுத்துக் காட்டினார்.

பெண் நடிகைகளுக்கே, அங்க அசைவு, ஆடல், பாடல் போன்றவற்றை எப்படிக் கையாள வேண்டும் என்பதைத் தானே நடித்துக் காண்பித்தார்.

ஜெயந்தி, ஜெயதேவி, மணிமேகலை ஆகிய மூவரும் ஆசானின் நடிப்பில் அசந்து போனார்கள்.

இப்படி ஒரு இயக்குனரை நாங்கள் இதுவரையில் சந்திக்கவில்லை... மாஸ்டர் மட்டும் எம்மோடு இருப்பாராயின், கொழும்பில் கலை உலகையே ஆட்டிப் படைத்திடுவோம் என்று பாராட்டினார்கள்.

நடக்கச்சவையிலும் சலைத்தவர்கள்; எங்கள் குரு, ஜயா வைத்தியரே, தமிழின் கப்பலிலே, கழட்டடி நாலியை, சால்லவைச் சங்கம் போன்ற நாடகங்களிலும் தன் கலை வண்ணத்தைக் காண்பித்தார்.

சாணக்கிய சபதம் என்ற நாடகத்தில் 'விராடன்' என்ற கதாபாத்திரத்தில் நடித்த தமிழி விக்னேஸ்வரனை அற்புதமாக ஆட்டி வைத்தார்.

நகரத்தில் திருடர்கள் என்ற நாடகத்தில், வசன உரையாடல் இருக்காது. காட்சியை விளக்கிய பின்னர், நடிகர்கள் தமது தீற்றுமையைக் காட்டி நடக்கச்சவை செய்ய வேண்டும்.

இது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல.

இந்த வித்தையைக் கற்றுத் தந்ததும், எமது குருநாதரே.

அவரின் காலத்தில் ஏற்பட்ட மேடைச் சம்பவமான்றை நினைவுட்டினார்.

உன் 'போய் பிரண்ட்' ஆசையா சினிமாவுக்குக் கூப்பிடுறான்; ஏனடி போகேல்லை?

அவன் சரியான மோசமடி!

என், தப்பா ஏதும் நடக்கிறானா?

இல்லையடி... அவனுக்கும் சேர்த்து என்னன்யே டிக்கட் எடுக்கச் சொல்லுறான்.

நாடகத்தில் குடிகாரன் ஒருவன் மனைவியை அதட்டும் போது, மேடையில் காலால் ஓங்கி மிதித்தார். மேடைப் பலகை உடைந்து நடிகனின் கால் உள்ளே போய் விட்டது.

ரசிகர்கள் சுனனமாகச் சிரித்தார்கள்.

நடிகர், சமையோரைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்தார். ரசிகர்களின் கேலிச்சிரிப்பு அடங்குவதாகத் தெரிய வில்லை.

உடனே மனைவியைப் பார்த்து 'எனக்குத் தெரியாமல் எப்போ கீழ் வீடு கட்டினாய்?' என்று அதட்டினார்.

ரசிகர்கள், சிரிப்பை நிறுத்தி விட்டு நாடகத்தோடு ஒன்றினார்கள். 'நகைச்சுவை நாடகம் நடிக்கும்போது, மேடையில் ஏற்படும் கிடையூறுகளை சாமர்த்தியமாகக் கையாள வேண்டும்' என்பார்.

அத்துடன், நகைச்சுவை செய்யும்போது ரசிகர்கள்தான் சிரிக்க வேண்டும். நடிகன் சிரித்துவிடக்கூடாது என்பார்.

எமது குரு, கிறித்துவ மதத்தைச் சார்ந்தவராயினும், அவர் பெரும்பாலும் நடித்ததும் இயக்கியதும், புராணதீகாச நாடகங்கள் தான்.

முருகன், சிவன், திருமால், என்று அனைவரின் இயல்புகளையும் அழகாக நடித்துக் காட்டுவார்.

எமது புராண, தீகாச நாடகங்களைப் பார்த்த வெளியூர் கலைஞர்கள், இத்தனை சீறு வயதில் எப்படி உங்களால் தீவேண்ட பாத்திரங்களில் பிரகாசிக்க முடிகிறது? என்று கேட்டார்கள்.

நாம் பணிவோடு எமது ஆசானைக் காட்டினோம். ஒரு கிறிஸ்தவரா இந்த நாடகத்தின் இயக்குனர்? என்று வியந்தனர்.

இரே மேடையில், பாதுகை, சூரபதுமன் நாடகங்களைக் கண்டு களித்த 'நடிகமணி' வீ.வி. வைரமுத்து அவர்கள், எம்மையும் எமது குருவையும் மனம்திறந்து பாராட்டினார்கள்.

ஆசானின் அற்புதமான நெறியாள்கையால்தான் 1974 ம் ஆண்டு 'தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டம்' சூரபதுமன் மேடை ஏறிய போது, வெளிநாட்டு அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டோம்.

1975 ம் ஆண்டு யாழ் மணிக்குரல் விளம்பர சேவையின் மணிமிழாவில் "கலைக்காவிய நாயகர்கள்" என்ற பட்டம் பெற்றோம்.

1978 ம் ஆண்டு வல்லவை நெடியகாடு இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தின் வெள்ளிவிழாவில், "நவீன நாடக கலாசிற்பிகள்" என்ற பட்டமும் பெற்றோம்.

இத்தனை சிறப்பும், எங்கள் குரு எமக்களித்த வரங்கள் என்றே கூற வேண்டும்.

கால்வண்ணம் அங்கு கண்டேன்... கை வண்ணம் இங்கு கண்டேன் ராமா' என விஸ்வாமித்திரன் புகழ்ந்தது போல, குருவின் கலை வண்ணத்தை எம்மூலமாகக் கண்டு களித்தனர். பல்லாயிரம் இளம் சந்தியினர்.

குருவிடம் நாம் கண்ட மற்றுமோர் சிறப்பு.

முதல் நாள் ஒத்திகை முடவடைந்ததும், மறுநாள் எத்தனை மணிக்கு வருவீர்கள் என்று விளாவுவார்.

'நீங்கள் சொல்லும் நேரத்திறகு நாங்கள் வருகிறோம்'. என்போம்.

இல்லை ... எல்லோரும் கூடுக்கண்டத்து. உங்களுக்கு வசதியான ஒரு நேரத்தை ஒதுக்குங்கள். என்பார்.

மறுநாள் குறிப்பிட நேரத்திறகு நாங்கள் ஒத்திகை பார்க்கும் இடத்திறகு வரும்போது, எங்களுக்கு முன்பாகவே அவர் அங்கு வந்து எம்மைப் பிரமிக்க வைப்பார்.

நாடக ஒத்திகையின் போது, வசனப் பிரதிகளைக் கையில் வைத்திருக்க அனுமதிக்க மாட்டார். அத்துடன், நாடகம் இயக்குவதுடன் தன் கடமை முடந்து விட்டதாகவும் இருக்க மாட்டார்.

நாடகத்தில் யார் யார் நடிக்கிறார்கள் ... முதற் காட்சிக்கு என்ன பொருட்கள் தேவை ... பாடல் காட்சிக்கு எந்த விதமான அலங்காரம் ... என்று சகலதையும் படியல் போட்டு. அதில் மூன்று பிரதிகள் தயாரிப்பார்.

ஒன்றை அவர் வைத்திருப்பார். இரண்டாவதைத் தன் உதவியாளரிடமும், மூன்றாவது பிரதியை முக்கியமான கலைஞரிடமும் கொடுத்து வைப்பார்.

ஆசானின் இத்தகைய
நடைமுறை. காட்சிகளைச்
சணங்காமல் நடாத்துவதற்கும்,
பதற்றப்படாமல் நாம் நடிப்பதற்கும்
பக்க பலமாக இருக்கும்.

அத்துடன் நாடகம் நடைபெறும்
மைதானத்தின் பல பகுதிகளிலும்
நின்று, ஒவி, ஒளியின் தன்மை
எவ்வாறு இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து
வரும்படி ஆட்களை அனுப்புவார்.

எப்படிப்பட்ட கலைஞரவர் ...!

அவர் அடிக்கடி எம்மிடம் கூறுவது : கலையை ஒருபோதும் விலை பேசாதே! உன்னால் இயன்ற வரை உனக்குத் தெரிந்தவைகளைப் பிறருக்கும் புகட்டிவை . என்பார்.

அத்துடன் நாடகம் மேடையேறுவதற்கு முன்பாக, நீங்கள் நன்றாக நடித்தால் பெயரும் புகழும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் : உங்கள் நடிப்பில் ஏதேனும் குறையிருந்தால் யார்டா நாடக இயக்குனர்? நல்ல நடிகர்களை சரியாகப் பயன்படுத்தாமல் குழப்பி விட்டான் . என்று என் பெயர்தான் அடிபடை என்பார்.

எமது துறதிட்டம்... பிற்காலத்தில் நாம் மேடை ஏற்றிய நாடகங்கள், அவரால் மைதானத்தில் வந்து பார்க்க முடியாமற் போய் விட்டது. கலை ஆர்வத்தால் ஒரு கண்ணன் இழந்து விட்டதனால், மறுகண்ணால் அதீ உயர் மின்னொளியைப் பார்க்க முடியாது.

1981 ம் ஆண்டிற்குப் பின்பு, உடல்நிலை பாதிப்பினால் அவரின் நெறியாள்கை எமக்குக் கிடைக்காமற் போய்விட்டது.

பிற்பகுதியில், அவரிடம் நாம் கற்றுக்கொண்ட அறிவுனுடாகவே, பல வெற்றிப் படைப்புகளை உருவாக்கி ரசிகர்களுக்கு வழங்கினோம்.

'நாடகமாமணி', வல்லவையின் கலைமகன், கலைஞர்கள் போற்றும் கதீரவன், எங்கள் குருநாதர்... 2004 ம் ஆண்டு கர்த்தராமியில் சங்கமமாகவிட்டார்.

காலதேவனின் கரங்கள் அவரை இருக்கப் பற்றிய போதும், அவர் ஆற்றிய கலைப்பணிகளும், அன்னாரின் உயர்ந்த பண்புகளும், என்றும் வல்லவை மக்களின் மனதில் நீங்காது நிலைத்திருக்கும்.

ஞாலத்தில் பல அழியாத காவியங்களைத் தன் வாழ்விலூம், எங்கள் மூலமாகவும் கலை உலகிற்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

கலை மைந்தர்கள் உள்ளவரை, அவர் புகழ் அழியாது. மற்றும் எம் குருவோடு கிணங்ந்து எமது வளர்ச்சிக்குத்தனிய கலைவல்லுள்ளர்கள், அனந்தராஜ (அனந்தண்ணா), சிவகுரு (தாத்தா), மற்றும் அமரர்களாகி விட்ட சோதிசிவம், பரமகுரு (குட்டிக்கீர்யண்ணா), இரட்னவுடிவேல் (மாஸ்டர்), பெரியதம்பி ஆகியோருக்கும் எமது உள்ளமார்ந்த நன்றிகள்.

குருப்பிரம்மா ...

குரு வீஷ்ணு ...

குருவே துறை...

என்றென்றும் நன்றியுடன்
உங்கள் கலை மைந்தர்கள்
வல்லவை வழங்கியன்ஸ் நன்பர்கள்

ஈழை

சனாமியின் தாக்குதலில் சேதமடைந்த "பங்கன்தரன்" நகரம் நிழற்படம் : நன்றி - தினத்தந்தி

2004 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 26 ம் திகதியை, உலக மக்கள் எவருமே அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மறந்துவிட மாட்டார்கள்.

மறக்கக்கூடிய நிகழ்வா அது?

இந்தோனேசியாவின் 'சுமத்ரா' தீவுக்கு அருகில் கடலுக் கழியில் ஏற்பட்ட நிலநடைக்கம், "சனாமி" எனபடும் ஆழிப்பேரலையாக உருவெடுத்து, இந்தோனேசியா, இலங்கை, இந்தியா, மாலைத்தீவு, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளின் கரையோரப் பகுதிகளைத் தாக்கியது.

பல லட்சக்கணக்கான உயிர்களையும் அள்ளிச் சென்றது.

'பட்டகாலிலேயே படும் கெட்டகுழியே கெடும்' என்பது போல, ஒன்றரை வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த அந்தக் கொடுரமான தாக்குதலில் இருந்து நாம் மீள்வதற்கு முன்பே, மீண்டும் ஒரு சனாமி !

கடந்த மாதம் 17 ம் திகதி, இந்தோனேசியாவின் 'ஜாவா' தீவிற்குத் தெற்கே உள்ள கடற்பகுதியில் மீண்டும் ஒரு பாரிய நிலநடைக்கம் ஏற்பட்டது.

இந்த நிலநடைக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலை, ஜாவா தீவின் தெற்குக் கரையோரப் பகுதிகளைத் தாக்கியது.

இதன் விளைவாக 600 ருக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் உயிரிழந்துள்ளனர்.

நூற்றுக்கணக்கானோர் வரையில் காணாமற் போடுள்ளனர்.

வீடு வாசல்களை இழந்து, வணக்கஸ்தலங்களிலும், பொது போக்களிலும் வாழ வழி தெரியாமல் தவிப்பவர்களோ பல்லாயிரம்.

இயற்கையின் சீற்றத்தை என்னவென்று சொல்வது? மீண்டும் ஏழைகளுக்கே இந்தக் கதி என்றால் நாம் எங்கே செல்வது?

உறவினர்களையும் உடமைகளையும் இழந்து தவிக்கும் இந்தோனேசியா மக்களுக்கு, கவிஞரும் தனது ஒழுந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

சி. அருண்

கலை வாழ்வில் எம்மோடு
கரங்கோர்த்த சோதரனே - உண்

கைவன்னைம் பேசியது
கையெழுத்துச் சுஞ்சிகையில்
அலைஒளி அழகியகண்ணே
வானம்பாடிகள் கவிஞரிலே
வண்ணமிகு தூரிகையால்
வழவழகு காட்டி வந்தாய்
பொன்னழகுச் சித்திரத்தில்
புதுமைபல காட்டிவிட்டு
மண்ணனுலகக் கடமையிலே
மலர்ந்த எங்கள் விழவிளக்கே!

-கவிஞர்-

நானும் ஒரு ரசிகன்

கந்தசாமி உலகபாஸ்கரம்பிள்ளை

பசுமை நிறைந்த எம்மூரின் பழைய நினைவுகளை மீட்டிப் பார்க்கின்றேன். மனத்திற்கு மயிலிறகால் வருட விடுவது போன்ற சுகமான உணர்வுகள்.

அதிலும், எனது இளமைப் பருவத்தில் அங்கே நடந்த நாடகங்களை நினைத்துப் பார்த்தால், மீண்டும் அந்தப் பொற்காலம் வாராதா என்ற ஏக்கம் எனக்குள் எழுவதுண்டு.

அதெல்லாம் ஒரு பசுமையான காலம்.

1944-45ம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன் கப்பலுடைய பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்பாக ஒரு வெட்டவெளி இருந்தது.

அதில் 'ஹீவள்ளி' என்ற நாடகம் நடந்தது. அதில் முருகன் வேடத்திற்குப் பலர் நடித்திருந்தார்கள். முருகன் வேடனாக வருகின்ற பாத்திரத்தில் வைரமுத்து வேலும்மயிலும் என்ற பெரியவர் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்.

இவரும், வேல்நாயக்கர் என்ற சுப்ரமணியம் அவர்களும் 'வல்லவயின் பழம்பெரும் அண்ணாவிமார்' என்ற சிறப்பிற்குரியவர்கள்.

இவர்களின் நாடகங்களைப் பார்க்கும் பாக்கீயம், என்னிலும் மூத்த சந்ததியினருக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

அடுத்ததாக, அம்மன் கோயில் தெற்கு வீதியில் "கண்ணகி கோவலன்" நாடகத்தைப் பார்த்தேன். இதில் குருசாந்தமூர்த்தியின் உறவினர் வைத்தியநாதன் கோவலனாகவும், 'மாடவியான்' என்ற நகைச்சவைப் பாத்திரத்தில் கந்தசாமி அவர்களும் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்கள்.

சிதம்பராக் கல்லூரியின் பழைய விளையாட்டு மைதானம், முன்பு கடற்கரையை அண்மித்திருந்தது. அந்த கிடம் காலப்போக்கில் படகுகள் பழுது பார்க்கும் கிடமாக மாறியது.

அந்த மைதானத்தில் "சங்கீதமாமணி" நடராஜா அவர்களின் 'நந்தனார்' நாடகம் நடைபெற்றது. நந்தனார் பாத்திரத்தில் நடராஜா மாஸ்டர் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்.

சோதிசிவம். குட்டிக்களி. அப்பு அண்ணா. பெரியதம்பி. அருச்சனராஜா ஆகிய சகோதரர்கள் நடித்த 'தங்கையின் பாசம்' நாடகமும் என்னைக் கவர்ந்தது.

சோதிசிவம். பெரியதம்பி. அருச்சனராஜா ஆகிய மூவரும் தான் வல்லவயின் மேடை நாடகங்களில் சண்டைக் காட்சியை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் என்று நினைக்கின்றேன். நாடகத்தில் இவர்கள் செய்யும் சண்டைக்காட்சி மிகவும் விருவிருப்பாக இருக்கும்.

அம்மன் கோயிலுக்கு முன்பாகப் பழைய மடம் இருந்த இடத்தை. 'கந்தப்பர் வளவு' என்று அழைப்பார்கள். இந்த வளவில். இந்தியாவில் பிரபலமாக இருந்த "பாய்ஸ் கம்பெனி" என்ற கலைஞர்கள் வந்து நாடகம் போடுவார்கள்.

இந்த நாடகத்திற்கான அனுமதிச் சீட்டிற்கு அப்போது 50 சதம் வகுவிப்பார்கள்.

சிதம்பராக் கல்லூரியின் ஆண்டு விழா ஒன்றில். யோகரடணம் அவர்கள் நடித்த 'கட்டபொம்மன்' நாடகமும் பார்த்தேன். அவரும் ஒரு அருமையான நடிகர்.

மற்றும் ஆதிகோவிலையில் கரகப்பாட்டுக் கலைஞர் ஒருவர் ... (பெயர் நினைவில் இல்லை) அவரும் 'காத்தவராயன்' நாடகத்தில் அருமையாக நடித்திருந்தார்.

அம்மன் கோவிலுக்குப் பின்புறம் விறகு காலையாக இருந்த இடமும். முன்பு ஒரு வெளியாக இருந்தது.

அதீல் ஊரிக்காடு 'புல்லாங்குழுல் செல்வி' என்றழைக்கப்படும் செல்லத்துறையும். அவரின் தம்பி இராஜேந்திரமும் இணைந்து 'நாம் இருவர்' என்ற நாடகத்தை நடாத்தினார்கள்.

அமர்:
ஆர்.வி.ஐ. ராஜீந்திரன்கம்

இந்தக் கலைஞர்களின்
சோதனையின் கணவர்தான்.
இரட்னவழவேல் மாஸ்டர்.

"நாம் இருவர்" நாடகத்தை
செல்வராசா மாஸ்டர் இயக்கியிருந்தார்.

இதில், இராஜேந்திரத்தீன்
தங்கையாக R.V.G இரத்தினசிங்கம்
நடித்திருந்தார். அவரின் நடனமும்
நாடகத்தில் சிறப்பாக அமைந்தது.

இன்னும் நிறைய நாடகங்கள்
பார்த்து ரசித்திருக்கிறேன். ஆனால்
உடனடியாக நினைவிற்கு வரவில்லை.

வல்லவையின் நாடகக்கலை மென்
மேலும் வளரவேண்டும். முத்த
கலைஞர்களின் சாதனைகளை அழிய
விடாது காக்க வேண்டும்.

நாடகஸ்டாஷன்ஸ் குடும்பம்

திருமதி :

மரியழுத்து மார்சலீன்மிள்ளை

(கிறையற)

திருமதி :

மடுமௌர் ராஜேஸ்வரி ருத்திரகுமாரன்

செல்வி :

லூர்துமலர் ஞானேஸ்வரி மார்சலீன்மிள்ளை

திரு :

மார்சலீன்மிள்ளை தோமஸ் கூபேந்திரன்

திருமதி :

அன்கைனமலர் அமலேஸ்வரி யோகீஸ்வரராசா

அப்பாவும் அம்மாவும்

செல்வி :
ஹார்துமலர் குானேஸ்வரி
மார்சலின் பிள்ளை

அன்றைய காலகட்ட நாடகத்தில் பெண் வேடத்தீர்குப் பெரும்பாலும் ஆண்கள்தான் நடிப்பார்கள். எனது தந்தையாரும் ஒரு சில நாடகங்களில் பெண் வேடமேற்று நடித்ததாக அறிந்தேன்.

திருமணமான பின்பு எனது தந்தையார் நாயகனாக நடிக்க இருந்த ஒரு நாடகத்தில், அவருக்கு ஜோடியாக நடிப்பதற்காக நீஜமான ஒரு பெண் நடிகையை அழைத்து வந்தார்களாம்.

இதைக் கேள்விப்பட்டதும் எனது தாயாருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

'நீங்கள் அந்த நடிகையுடன் சோழ சேர்ந்து நடித்தால், நான் எனது தாலியைக் கழற்றி ஏறிந்து விடுவேன்... அத்தோடு எமது உறவையும் அறுத்துக் கொள்வேன் என்று எச்சரித்தாராம்.

'நீ தாலியைக் கழற்றுவது பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை; எனக்குக் கலைதான் முக்கியம்' என்று கூறிவிட்டு. அம்மாவின் உதார்ச்சினத்தையும் பொருப்படுத்தாமல் மேடை ஏறி நடித்தார்.

பின்பு வந்த காலத்தில், எனது தம்பி தோமஸ் சுபேந்திரன் 'சாணக்கிய சபதம்' என்ற நாடகத்தில் நடிப்பதற்காக, உடை தைத்துத் தரும்படி எனது தாயாரைக் கேட்டார்.

'நாடகத்தில் உனக்கு என்ன வேடம்?' தாயார் ஆவலுடன் கேட்டார்.

'நடிகையுடன் ஆடிப்பாடும் பிரமாதமான பாத்திரம் அம்மா' என்றார், தம்பி.

அம்மாவும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன், தம்பிக்காக விதவிதமான உடைகள் தயாரித்தார்.

இதைப் பார்த்த எனது தந்தையார், 'நான் நடிகையுடன் நடித்தால் தாலியைக் கழற்றி ஏறிவேன் என்று அடம்பித்த என் பெண்டாடி, இன்று தன் மகன் நடிகையுடன் நடிப்பதற்காக எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு உடை தைத்துக் கொடுக்கிறார் பார்' என்றார்.

அப்பாவின் வார்த்தைகளில் மகிழ்ச்சியும் வேதனையும் கலந்திருந்தது.

அம்மாவின் கவனமோ, தம்பிக்குரிய உடை தயாரிப்பதில் பதிந்திருந்தது.

பெரியம்மா

வல்வை : பா. தங்கத்தமிழன்

அந்தி வானம் சிவந்திருந்தது.

முற்றத்து மணலில் கால்களைப் பரப்பியவாறு அமர்ந்திருந்த விசாலாட்சிக்கிழவி. மேற்கு வானை அண்ணாந்து பார்த்தாள்.

புத்தம் புது வரவாகப் புத்திருந்த நடசத்திரங்கள் கூட. அவள் பார்வை மங்கிய கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை.

கண்களைச் சுருக்கியவாறு மீண்டும் மீண்டும் வானத்தையே சல்லடை போட்டாள்.

எண்பதைத் தாண்டிவிட்ட இந்தச் சர்வத்திற்குள், இன்னும் ஏன்தான் இந்த உயிர் கீடக்க வேண்டுமென்ற வெறுமை அவள் முகத்தில் தென்பட்டது.

தெருக்கதவைத் தீற்றவாறு பூமணி வந்தாள்.

‘என்ன பெரியம்மா ! வானத்திலை ஆரைத் தேகேகிறாய்?.

வானத்தில் பதிந்திருந்த பார்வையை விளக்கிவிட்டு, பூமணியைப் பார்த்தாள் விசாலாட்சி.

‘மூன்றாம் பிறை பாப்பமெண்டு வந்தன் ... ஆனா, இந்தக் குருடூக்கண்ணுக்கு ஒண்டுமே தெரியாதாம்.’

பூமணி வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

‘நீ எந்த உலகத்திலை இருக்கிறாய் பெரியம்மா? இன்டைக்கு நாலாம் பிறை!.

விசாலாட்சி தலையைக் குனிந்து கொண்டாள்.

‘நாலாம் பிறையோ? அப்ப எனக்கு நாய் படாப் பாடுதான்’.

‘சம்மா மனசைப் போட்டு அலட்டாதை பெரியம்மா. பூமியிலை இருந்து சந்திரனைப் பாக்கிறதாலை எதுவுமே வரப்போற்றில்லை... நீ இன்னும் அந்தக் காலத்திலையே இருக்கிறாய்!.

பூமணியின் கரம் பற்றினாள் விசாலாட்சி.

‘பூமணி! எனக்கு இன்டைக்குக் கோயிலுக்குப் போக வேணும் போலை இருக்கி... கூடத் துணைக்கு வாவன்?

வந்தியகாடு இளைஞர்கள் மற்றும் ஹெலியன்ஸ் நண்பர்களின் நகைச்சுவை நாடகங்கள் மூலமாக உமக்கன்று ஒரு தனி முத்திரையைப் பதித்திருந்தீர். உமது சாதாரண உரையாடவில்கூட நகைச்சுவை கலந்திருக்கும். அன்று வாய்விட்டுச் சிரித்த ரசிக உள்ளங்கள், இன்று போய்விட்ட உன்னை எண்ணிப் புலம்புவது உன் காதில் கேட்கவில்லையா?

அமரர் : தி. லோகநாதன்
(தங்கத்துரை)

‘இதை மத்தியானமே சொல்லியிருக்கக் கூடாதோ? இன்டைக்கு சந்திப்பக்கம் ஒரே வெழிச் சுத்தமாக் கேக்குது... ரோட்டிலையும் சன நடமாட்டம் இல்லைப் பெரியம்மா’.

‘ம்... என்றை கொடுப்பினை அவ்வளவுதான். மனசிலை இருக்கீர பாரத்தை அவனட்டை இறக்கிவைப்பமென்டா... அதுவும் முடியாமைக் கீட்க்குது.

விசாலாட்சியிடமிருந்து பெருமுச்சு வெளிப்பட்டது.

‘சரி யோசிக்காதை பெரியம்மா! நாளைக்கு நிலைமையைப் பாத்துக் கோயிலுக்குக் கூடிக் கொண்டு போறன்... இப்ப வா சாப்பிடுவெம்..’

‘எனக்குப் பசிகேல்லைப் பிள்ளை’

பூமணி விசாலாட்சியின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தாள்.

கண்களில் நீர்க்கசிவு தெரிந்தது.

‘எனக்குத் தெரியும் பெரியம்மா... உனக்குப் பேரப்பிள்ளையானந்தை ஞாபகம் வந்திட்டுது; என்ன... நான் சொன்னது உண்மைதானே?’

‘ஞாபகம் வராமை இருக்குமோ பிள்ளை! எத்தினை நாளைக்குத்தான் நான் இந்த வீட்டுக்குள்ளையே தனிக்கட்டடையாக விடக்கீரது? பொட்டு வைச்சு புல்ளணியவானும் போய்ச் சேந்து, பட்டமரமா நிக்கீர எனக்கு, பக்கத்திலை பிள்ளையள் இருந்தா எவ்வளவு ஒழுதலா இருக்கும்?’

சேலைத் தலைப்பால் கண்களையும் மூக்கையும் துடைத்துக் கொண்டாள்.

‘இன்டைக்கு இருக்கீர நாட்டு நிலைமையிலை ... ஏதோ வெளிநாட்டிலை இருந்தாலும். பிள்ளையள் பத்திரமா இருக்குதென்டு நினைச்சுச் சந்தோஷப்பட வேண்டும் பெரியம்மா... ஏன் உன்னையுந்தானே அங்கை வா வா எண்டு கூப்பிட்டுதூகள்... உனக்கு அங்கையும் போக விருப்பமில்லை; இங்கையும் நிம்மதியா இருக்க முடியேல்லையென்டா என்ன செய்யிறது?’.

பூமணியின் கரத்தை இறுகப் பற்றிக் கொண்டாள் விசாலாட்சி.

'நீ சொல்லுறந்து நீயாய்ந்தானாடி பிள்ளை. ஆனா எனக்கென்னவோ இந்த ஊரை விட்டுப் போக மனச வராதாம். அதிலையும் இந்த வீட்டையும் வள்ளவையும் மறந்து. கண்காணாத இடத்துக்குப் போக என்னாலை முடியாது பிள்ளை'.

சிறு குழந்தை போல் விம்மி அழுத அந்த முதாட்டியை தன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டாள் பூமணி.

அந்த அணைப்பு விசாலாட்சிக்கு திதமாக இருக்க, அப்பழையே கண்களை மூடிக்கொண்டாள். மெல்லிய சுத்தத்தில் அவள் இனிமையாகப் பாடிய கந்தஷ்டங்க வசம், பூமணியின் காதில் துல்லியமாகக் கேட்டது.

அந்த இனிமையில் லயித்த பூமணியின் சீந்தை. கடந்த காலங்களையும் மீடிப் பார்த்தது.

வேதநாயகம் விசாலாட்சி தம்பதிகளுக்கு அன்பாக மூன்று பிள்ளைகள். முத்தவன் கதிர்வேலலூக்குப் பின்பு அருந்ததி, ஈஸ்வரி என்று வரிசையாக இரண்டு பெண்கள்.

விசாலாட்சியின் வீடும் வளவும் மிகப் பெரியதாக இருந்தது.

தென்னை, வாழை, மா, பப்பாளி என்று பல வகையான மரங்களுடன். அந்த வீடு ஒரு சோலை வனமாகக் காட்சி தரும்.

இதுவே அக்கம் பக்கத்துப் பருவப் பெண்களின் விளையாட்டு கைதானமாகவும் அமைந்து விடும்.

உன் மாமியார் நல்லாத்தானே
இருக்கிறா, எனடி மந்திரவாதியைக் கூட்டி
வந்து பூசை செய்யிறாய்?

பின்னை என்னடி! கலியாணமாகி
20 வருஷமா என்னோடை ஒருநாளும்
சண்டை போட்டதில்லை; மாமிக்கு ஏதோ
வியாதி என்னடி அக்கம் பக்கத்திலை
கதைக்குதுகள்.

பெண்களின் விளையாட்டைப் புன்னகையோடு ரசித்துக் கொண்டாலும், வீட்டுக்கு வெளியே பெண்கள் அடக்க ஓடுக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் விசாலாட்சி மிகவும் கண்டிப்பாக இருப்பாள்.

ஆடிப்பிறப்பு என்றால் மிகப் பெரியதொரு பாத்திரத்தில் கருப்பணிக்கூழ் தயாரிப்பாள். அதை வாங்கி ருசிப்பதற்காக, ஒரு பெரிய பட்டாளமே அங்கு கூடி விடும்.

பொழுது சாயும் நேரம், பூமணியைத் தேடி அவள் தாய் பார்வதி வருவாள்.

‘அக்கா! இந்தக் கழுதை பூமணி இங்கை வந்தவளோ?’

விசாலாட்சியின் முகம் கோபத்தில் சிவந்து விடும்.

‘ஆரடி கழுதை? நான் பாத்துப் பாத்து வளத்த பிள்ளையா அவள்! உனக்குக் குத்து வந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக முடியாமை அவதிப்பட்ட பொழுது. ஆரடி அவளுக்குத் தொப்புள்கொடி வெட்டிப் பிரசவம் பாத்தது? இனி ஒரு தடவை அவளைக் கழுதையென்டு சொல்லிப்பார்; உன்றை வாயிலை நெருப்புக் கொள்ளியாலை தான் கடுவென்...’

பார்வதி பயந்து போய் அடங்கி விடுவாள்.

‘சரியக்கா! அவள் உன்றை பிள்ளைதான்; இனிமை நான் அவளைக் கழுதை எண்டு திட்டமாட்டன் ... போதுமோ?’

இதையெல்லாம் புனிசிரிப்போடு பூமணி பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள்.

பூமணியின் பருவச் சடங்கிலிருந்து திருமணம் வரையில். அணைத்திலுமே விசாலாட்சிதான் முன்னுக்கு நின்றாள்.

பூமணிக்குத் தலைப்பிள்ளை பிறந்தபோது, அதைப் பார்த்து மகிழு பார்வதி உயிரோடு இல்லை.

விழியற்காலை என்றும் பாராமல், வைத்தியசாலைக்கு ஓடோடி வந்தது விசாலாட்சிதான்.

நச்சரித்த தாதிமார்க்களையும் பொருட்படுத்தாமல், தொட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பிஞ்சுப் பூவைத் தூக்கி அணைத்தாள்.

‘எந்தை ராசா ... எந்தை பேரா ... எந்தை முருகா ...! என்று கூறிக் கொண்டே ஒரு சீர் உச்சி முகர்ந்தாள்.

கசங்கிய மலராகக் கட்டிலில் படுத்திருந்த பூமணியின் கண்களில், ஆனந்தக் கண்ணீர்.

‘ஏன் பிள்ளை அழுகிறாய்?’

‘பேரனைப் பாக்க அம்மா இல்லையென்டு கவலைப்பட்டன் ... ஆனா.. இப்ப உன்றை வடிவத்திலை அம்மாவைப் பாத்திட்டன் பெரியம்மா.’

மகிழ்ந்து போன விசாலாட்சி, ஒரு கையால் குழந்தையையும், மறுகையால் பூமணியையும் அணைத்து கொண்டாள்.

‘எண்டைக்கு மே நான் உன்றை அம்மாதான்டா.’

இவர் யார்? இந்த இளைஞரைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது; ஒப்பற் ற ஒரு கலைஞர் என்று. ஊகிக்க முடியாதவர்கள் 40 ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

நாடகமாஸன்யம்
சறப்பதமுக்கான
அடுக்கங்கள்
தந்துவிய
அனைவருக்கும்
எடுத நன்று !!!

காலச் சக்கரம் தனது கடடையில் சுழன்று கொண்டிருக்க. வேதநாயகத்தையும் காலன் கவர்ந்து கொண்டான்.

மஞ்சள்க் குங்குமத்தோடு மகாலடசுமி மாதிரி வலம் வந்து கொண்டிருந்த விசாலாடசி, பட்ட மரம் போலப் பரிதவித்தாள்.

வளர்ந்து விட்ட பின்னைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் கொடுத்த ஆதரவால், ஒருவாறு தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டாள்.

மீண்டும் நாடடுப் பிரச்சனை என்ற வழில் விதி தனது வினையாட்டைக் காட்ட, ஒருவர் பின் ஒருவராக மூன்று பிள்ளைகளும் தங்கள் குடும்பத்தோடு வெளிநாட்டில் தஞ்சமானார்கள்.

ஈஸ்வரிக்குத் தாயை பிரிந்து போக விருப்பமில்லை. ஆனாலும், பிள்ளைகளுக்காக அவளும் வெளியே போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

கனத்த கிதயத்துடன் பூமணியிடம் வந்தாள்.

' பூமணி! உன்னைத் தான் மலையா நம்பியிருக்கிறன் ... அம்மாவைக் கவனமாப் பாத்துக் கொள்!'

' அம்மாவைப் பற்றி யோசிக்காதை ஈஸ்வரி ! அம்மாவைப் பாக்க வேண்டியது என்றை பொறுப்பு'.

பூமணி தந்த உற்சாகத்தில், ஈஸ்வரியும் வெளிநாடு சென்றாள்.

மாதம் தவறாமல் பிள்ளைகளிடமிருந்து பணம் வரும். விசாலாடசியினால் முன்பு போல் நடமாட முடியாது என்பதனால், பூமணியின் பெயருக்கே பணத்தை அனுப்பி வைப்பார்கள்.

ஆனாலும் பணத்தை எதிர்பார்க்காமல், விசாலாடசியின் மீது உண்மையாகவே பாசம் வைத்திருந்தாள், பூமணி.

தேவைக்கு அதிகமாக வரும் பணத்தில், தொலைக்காடசிப் பெட்டியும் திதர உபகரணங்களும் வாங்கி, விசாலாடசியின் பொழுது போக்கிற்காக வைத்திருந்தாள்.

ஆனாலும் கீழவி அவற்றை ஒரு நானும் உபயோகித்ததில்லை. பூமணியின் வாண்டுகள்தான் அதில் கார்டனேலும், மல்யுத்தமும் பார்த்து மகிழ்வார்கள்.

தொலைக்காடசியைப் பார்க்கும் அந்தக் குழந்தைகளை ரசித்தபடியே, வெற்றிலை பாக்கு இடித்துப் போட்டுக் கொண்டிருப்பாள் விசாலாடசி.

அவர்தான் இவர்!
பிரபல நாடகக் கலைஞர்
அமரர்: ந. சோத்சவம்
இளமையிலும் முதுமையிலும்

விசாலாடசியின் பிள்ளைகள் அடிக்கடி தொலைபேசி எடுப்பார்கள். காதுகள் மந்தமாகி விட்டதனால், பிள்ளைகள் பேசுவது அவளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்காது.

பூமணியிடமே விசயத்தைக் கூறி விட்டு, 'அம்மாவிற்கும் சுகம் சொல்!' என்று கூறி முடிப்பார்கள்.

கீழவில் காலையில் சாப்பிட மாட்டாள். மதியம், இரவு உணவுடன், தேநீரையும் பூமணியே கொண்டு வந்து கொடுப்பாள்.

தன்னால் பூமணி கஸ்ரப்படுவதை, விசாலாடசியினால் பொறுக்க முடியவில்லை.

'பிள்ளை! நீ ஏன் அந்தக் கொட்டில் வீட்டிலை இருந்து கஸ்ரப்படுகிறாய் ... , பேசாமை, இந்த வீட்டோடையே இருந்து விடன் ...'.

'வேண்டாம் பெரியம்மா! எனக்கு உன்னை கவனிக்கிறதை ஒரு சிரமமும் இல்லை. ஆனா நான் குடும்பத்தோடையே இந்த வீட்டுக்கை வந்திட்டா, காசு பணத்துக்காக நான் ஓட்டிக் கொண்ட மாதிரித்தானே ஊர்ச்சனம் கதைக்கும்.'

'கதைச்சாக் கதைக்கடமே டி ... எடுத்துக்கொல்லாம் ஊருக்குப் பயந்தா, எண்ணைக்குமே நாங்க வாழ முடியாது' என்பாள்.

ஆனாலும் பூமணி தன் முடிவில் உறுதியாகவே இருப்பாள். விசாலாடசி இந்தப் பேச்சை ஒரும்பித்தாலே, சிரித்துப் பேசிக் கதையை மாற்றிவிடுவாள்.

அதன் பின்பு கிழியியும் அவளை வற்புறுத்துவதில்லை. இடையில் தானே பூமணியின் வீட்டில் போய் சாப்பிட்டு விட்டு வருவாள்.

இரவில் துணைக்காக பூமணியின் முத்தமகன் வந்து விசாலாடசியுடன் தங்குவான்.

மதிய நேரத்தில் ஓய்வு கிடைத்து வரும் பூமணியை, முற்றத்து மரநிழலில் அமரவைத்துப் பேன் பார்ப்பாள். தலையில் பேன் பார்த்துக் கொண்டே, தனது பழைய கதைகளைக் கலைநியத்துடன் கூறுவாள்.

வேகங்கொண்ட புவியுடன் விதியெனவே வாழ்ந்தாலும், விசாலாடசியின் பழைய கதைகளைக் கேட்பதில் பூமணியும் ஆர்வமாக இருப்பாள்.

தன் என்ன ஓட்டங்களுக்கு ஈடுகொடுக்க ஒரு திதயம் கிடைத்துவிடத்தில், விசாலாடசியும் தனது பிள்ளைகளை மறந்து, பூமணியின் குடும்பமே தஞ்செமன வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

பூமணியின் கணவரைக்கூட 'மருமேன்' என்றே வாய்ந்றைய அழைப்பாள்.

பழைய நினைவுகளில் இருந்து விடுபட்ட பூமணி, மழியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த விசாலாடசியை எழுப்பி, உள்ளே அழைத்துச் சென்று உறங்க வைத்தாள்.

தெருக் கதவைப் பூட்டிவிட்டு வரும் போதே, நாளைக்குக் காலையிலேயே பெரியம்மாவைக் கோயிலுக்குக் கூடமிக் கொண்டு போக வேணும்' என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

பொன்னிருத்துக் கதிரவன் கிழக்கு வானில் உதயமாகும் முன்பே, பூமணி தனது காலை வேலைகள் அனைத்தையும் முடித்திருந்தாள்.

கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தேநீர் தயாரித்துக் கொடுத்து விட்டு, முத்தவனுக்கும் விசாலாடசிக்குமான தேநீரை செம்பில் ஊற்றிக் கொண்டாள்.

கணவனிடம் கோவிலுக்குப் போய் வருவதாகக் கூறிவிட்டு, தேநீர் செம்புடன் நடந்தாள்.

விசாலாடசி வீட்டு வராந்தாவில், இன்னமும் உறக்கம் கலையாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்த தனது மூத்த மகனைப் பார்த்தாள்.

முருகானந்தன் !

முருகனைப் போல் அழகானவன் !

இந்தப் பெயரைக்கூட விசாலாடசிதானே தேர்வு செய்தாள்.

அமராஸிம்ஹன்:
ஒ. ஈஸ்வரன்கம்

கவிஞர் கலாமன்றத்தின் 3வது தயாரிப்பான 'சுதந்திரம்' என்ற நாடகத்தில், அன்றைய ஜனாதிபதி 'ஷ. பி. வி. ஜேதுங்க'வின் பாத்திரத்தில் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்.

உருவ அமைப்பும், அன்னாரின் இயல்பான நடிப்பாற்றலும் நாடகத்திற்கு மென்மேலும் புகழ் சேர்ந்தது.

கலையோடு வாழ்ந்த அந்தக் கலைஞரைக் காலன் கவர்ந்தாலும், அவர் புகழ் என்றும் எம் நெஞ்சில் நீங்காது நிலைத்திருக்கும்.

- கவிஞர்.

பட்டுப்புடவை, வொழுக்குத்தி,
காசுமாலை எல்லாம் எங்கை போறாம்?

என்ற சினேகிதி வீட்டிலை
களவு போட்டுதாம்; துக்கம் விசாரிக்கப்
போறன்.

அன்றைக்குப் பிஞ்சுப் பூவாக இருந்தவன், இன்றைக்கு மீசை
முளைத் தபநுவக்குமரனாக இருப்பதைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தாள்.

தேநீர் செம்பை அவனுக்குப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு,
மண்புத்திற்குள் வந்தாள்.

"பெரியம்மா".

சத்தத்தைக் காணவில்லை.

கழிவறையை எட்டிப்பார்த்தாள் : கதவு தீற்றே இருந்தது.

ஒரு வேளை குளிக்கப் போயிருக்கலாம் ... கிணற்றழகு வந்தாள்.
அங்கும் இல்லை!

ஏமாற்றத்துடன் உள்ளே வர நினைத்தவள், ஏதோ ஒன்று மனதை
நெருட, மீண்டும் கிணற்றழயைப் பார்த்தாள்.

வாளிக்கயிறு கப்பியில் சிக்கியிருந்தது.

பூமணியின் தீயம் எநாஷப்பொழுதில் பலமாக அடித்தது.

ஓஷ்சென்று கிணற்றுக்குள் எட்டிப் பார்த்தாள்.

'பெரியம்மா ஆ ஆ ஆ'

பூமணியின் கதறலைக் கேட்டு அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள
அனைவரும் ஓடி வந்தனர்.

கிணற்றுக் கட்டைச் சுற்றிப் பெருங்கூட்டமே கூடி நின்றது.

மாரிகாலத்துத் தண்ணீர் உயர்ந்து நிற்க, அடியில் விசாலாடசியின்
உடல் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

குளிப்பதற்காக வந்தவள், கப்பியில் கயிறு சிக்கிக் கொண்டதும்
எடுப்பதற்கு முயற்சித்திருக்கிறாள். அப்படியே கால் கிடறி விழுந்திருக்க
வேண்டும்.

நீர் நிறைந்த கிணற்றுக்குள் இறங்கிப் பிரேத்தை எடுக்க வேண்டும்.

அனைவரும் வேஷக்கை பார்த்தனரே தவிர, செயலில்
இறங்கவில்லை. பொறுமை இழுந்த முருகானந்தன், தானே கிணற்றுக்குள்
குதித்தான்.

இரண்டு தடவை நீரின் அடியில் செல்வதும் மேலே வருவதுமாக இருந்தவன், மூன்றாவது தடவை விசாலாடசியின் உடலோடு நீர் மட்டத்தீர்கு வந்தான்.

மேலே நீன்றவர்கள், கட்டில் ஒன்றைக் கயிற்றாலுக் கட்டிக் கிணற்றுக்குள் இறக்கினார்கள்.

சில மணி நேரப் போராட்டத்தின் பின்பு, விசாலாடசியின் உடல் மேலே கொண்டு வரப்பட்டது.

தலையில் இரத்தக்கசிவிற்கான அடையாளம் தெரிந்தது.

தவறி வீழ்ந்த போது, பக்கவாட்டுச் சுவரில் தலை மோதியிருக்க வேண்டும்.

அளவிற்கதிகமான தண்ணீரைக் குடித்தனால் வயிறு உப்பலாக இருந்தது.

விசாலாடசியை அந்தக் கோலத்தில் கண்ட பூமணி, தலையிலும் மார்பிலும் அழுத்துக் கொண்டு கதறினாள்.

'ஐயோ! எந்தை பெரியம்மா...! என்னைப் பெத்த ராசாத்தி....! ஏனம்மா என்னை விட்டுப் போனாய்...? என்றை தெய்வமே...! ஐயோ ஐயோ !

'படக் படக்' என்று சுத்தம் கேட்கும் அளவிற்கு தன் மார்பில் அழுத்துக் கொண்டாள்.

சுற்றி நீன்றவர்கள் அவனைச் சமாதானப் படுத்தப் பார்த்தனார். அனைவரையும் தள்ளி விட்டு, விசாலாடசியின் காலழியில் வீழ்ந்து அழுதாள்.

'அம்மாச்சி... அம்மாச்சி...!

பூமணியின் அருகே நீந்ற இரண்டு சிறுசுகளும், தாழையையும் விசாலாடசியையும் பார்த்துப் பார்த்து அழுதார்கள்.

சுற்றுத் தள்ளித் தனிமையில் அமர்ந்தவாறு, முருகானந்தனும் மௌனமாக அழுது கொண்டிருந்தான்.

நான் சாதாரண சர்வர், நீங்க பெரிய பணக்காரர் ... என்னைப் போய் உங்க மக்ஞக்கு மாப்பிள்ளையாக் கேக்கிறங்களே

என்றை புருஷனும் முந்தி ஒரு ஹோட்டல்லை சர்வரா இருந்தவர்தான்; இப்ப வீட்டிலை சம்பளமில்லாத சர்வரா இருக்கிறார்.

கூட்டத்தினர் மத்தியில் சலசலப்பு.

‘பாவம் கீழவி ! கடைசிக்காலத்திலை பிள்ளையனைப் பாக்காமலே போய்ச் சேந்திட்டுது’.

‘இந்தக் கீழவி இருக்கிறதை விடப் போய்ச் சேந்தது எவ்வளவோ புண்ணியம்.

“என்னென்டு விழுந்ததாம் ?”.

‘கீழவியா விழுந்ததோ ... அல்லது காசு பண்டதுக்காக ஆரும் தள்ளி விட்டுதூகளோ ... ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்.’

‘என்பது வயசுக் கீழவி செத்ததுக்கு, இந்தப் பூமஸி ஏன் இப்படி ஒப்பாரி வைக்கிறான்?’

‘கீழவி இருந்தா வெளிநாட்டுக் காசு வரும் தானே... இனிமை என்ன செய்யிறதென்டு அழறாள் போலை இருக்கு...!’

இதயமே இல்லாத சிலர் ஆளுக்கொரு விதமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்க, கீழந்து விட்ட தாய் உள்ளத்தை எண்ணி இன்னமும் புலம்பிக்கொண்டிருந்தது; அந்தப் பூப்போன்ற இதயம்.

அற்றும்.

பா. மீனாட்சிசுந்தரம்

ந. சிவரத்தினம்
(ஆதிகோவிலடி ஜெயம்)

காலத்திற்குக் காலம் நம் மண்ணில் தவழ்ந்த எழுத்தாளர் சமூகத்தினரால், வல்லவை மண்ணின் பாரம்பரியமும், முத்த வல்லவையரின் அரிய பல சாதனங்களும் எழுத்துருவில் வந்து கொண்டிருந்தன.

கலையுள்ளம் கொண்ட சில அன்பர்களின் உதவியால், பல படைப்புகள் அச்சருவிலும் வெளிவர்ந்து நம் கைகளில் மலர்ந்தன.

அந்த வரிசையில், அண்மையில் வெளியான ‘வரலாற்றில் வல்வெட்டித்துறை’ என்ற நூல் வல்லவை மக்கள் அனைவராலும் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு கலைப் பொக்கிழமாகும்.

இதனை வழிவழைமத்த ஆசிரியர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

- கவிஞர்.

**குனு குனு கொட்டக்கானவில்
கடும்பத்தோடு மகிழ்ந்திட ...**

**எஸ்.எம்.வி டிராவ்ஸ்
எஸ். எம். வி. கோட்டேஜ்**

**குறைந்த பணம்
நிறைந்த சேவை**

**சுற்றுலாப் பயண்களின்
சொர்க்கப்புரிமானிக்க**

மற்றும் திருச்சி கே.கே. நகரில் திருமணம் & சுகாரியிங்கஞக்கு
குளிகுடப்பட அறைகளுடன் கூடிய விருந்தினர் விடுதியும்,
பேர்க்குவரத்து வரகன வசதியும் எம்மிடம் உண்டு.

தொடர்புக்கு : எஸ். மதுயாலன்

தொடர்புகட்டு

தொலைபேசி : (0431) - 2457916, 2456255

செல்பேசி : 98424 11144, 98427 22004,

98424 60560, 98428 11184

உங்கள் கில்ல வைபவங்கள்
ஏங்கள் கை வண்ணத்தில்
ஒன்று வேண்டுமா ?

வச்சைவ ஸ்டார் வீடியோ & போட்டோ

இல 19, சிங்கராய்ர் நகர்,
கருமண்டபம்,
திருச்சி - 620 001.

தொலைபேசி : 0431 - 2480103
98424 - 48011

உரிமை : குட்டிமணி